

אכן הקוראן הזה מנחה את הישר ונותן בשורות טובות למאמינים הפועלים כצדיקים

.הקב"ה אומר: {באמת, הקוראן הזה מנחה את הישר ביותר} את הפסוק

הקב"ה הזכיר בפסוק נעלה זה: שהקוראן הגדול הזה, שהוא הגדול בספרי השמים, המקיף מכל המדעים, והאחרון שבהם הוא ברית עם ריבונו של עולם, הנעלה, הקב"ה. מלכותי, מנחה את הזקוף ביותר

.באיזו דרך האריה, הכי יפה והכי נכונה

.אז {זה} הוא שם תואר לתיאור שנמחק

:לפי אבן מליק בתקציר

מהו שם התואר ותואר מובן ** ניתן להשמיט ובשם התואר מצטמצם

אל-זג'אג', אל-כלבי ואל-פאר' אמרו: על המצב שהוא המושלם ביותר מבין המקרים, והוא אחדות האל והאמונה בשליחיו

והפסוק האצילי הזה הוא היפה ביותר של אלוהים הכל יכול בכל מה שיש בקוראן מהדרכה לדרכים הטובות, ההיוניות והנכונות ביותר

.על הכללתו של כל מה שיש בו של הדרכה לטובת העולם הזה והבא

אבל ברוך ה', נזכיר משפטים רבים בנקודות רבות ושונות של הנחיית הקוראן לדרך שהיא ההסבר המתאים ביותר לחלק ממה שהפסוק האצילי התייחס אליו, ומתריע בחלקו על כל הנושאים הגדולים, והנושאים שהאתאיסטים מכחישים מהכופרים, ובגללם הם דקרו את דת האסלאם, על חוסר המודעות שלהם לדעת את כושר השיפוט הגדול שלה

בין זה הוא אחדות האל הכול יכול: הקוראן הנחה בו לדרך שהיא הדרך הישר והישר ביותר, והיא אחדות האל הכול יכול יכול בכבודו, בעבודתו, ובשמותיו ובשמותיו. תכונות

:אקסטרפולציה של הקוראן הגדול הצביע על כך שהאחדות של אלוהים מחולקת לשלושה חלקים

:הראשון - המונותאיזם שלו באדנותו, וסוג זה של מונותאיזם הוטבע בטבעם של חכמים. אמר הקב"ה

{ואם תשאל אותם מי ברא אותם, יאמרו אלוהים}

[אלזוכרוף] הפסוק, והוא אמר]

{ תגיד: מי מספק לך מן האדמה, ולאחר א' להא ומנהלת א' }

:יונוס] והתכחשותו של פרעה למונותאיזם מסוג זה באמירתו]

{?פרעה אמר מה ריבונו של עולם}

.אלשוערה' התעלם ממי שידע שהוא עבד מכובד]

:כמו שאומר הקב"ה

הוא אמר: אתה יודע מה שלחו האנשים האלה חוץ מהאדון של השמים והארץ, הרוא

{.והם הכחישו, והיו בטוחים בזה, שלא בצדק ובעליון}

.אנ-נמל: 14] סוג זה של מונותאיזם אינו מוע יל אלא עם סגידה כנה לאלוהים

כמו שאמר הקב"ה

{.ורובם אינם מאמינים באלוהים אלא בזמן שהם פוליתאיסטים}

.יוסף: 106], והפסוקים המציינים שהם רבים

.השני - המונותאיזם שלו בפולחן

.השליטה בסוג זה של מונותאיזם היא מימוש המשמעות של אין אל מלבד אלוהים, והוא מורכב משלילה ואישור

משמעות ההכחשה שלו היא: להדיח כל מיני אלוהויות מלבד אלוהים, יהיו אשר יהיו, בכל מיני פעולות פולחן, יהיו אשר יהיו

ומשמעות ההוכחה ממנה: לייחד את הקב"ה לבדו בכל מיני פולחן בכנות, באופן שחוקק על לשונות שליחיו עליהם השלום והברכה

.רוב פסוקי הקוראן מתייחסים לסוג זה של מונותאיזם, שהוא הקרב בין השליחים לאומותיהם

{הפוך את האלים לאל אחד, כי זה דבר נפלא}

:בין הפסוקים המציינים סוג זה של מונותאיזם, יש את אמרת הקב"ה

{.אז דע שאין אלוהים מלבד אלוהים, ובקש סליחה על חטאך}

:מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו: יט], ואמרתו

[ושלחנו לכל אומה שליח שעובדים את ה' ומתנערים מהאלילים]

{ולא שלחנו שום שליח לפניך אלא שגילינו לו שאין אל מלבדי, אז תעבדו אותי}

:אלענביה כ"ה], ואמרו

{?ושאלו את שליחינו לפניכם, האם עשינו אלים מלבד הרחמן ביותר}

:אלזוכרן: ואמר

{?תגיד, רק לי התגלה שאלוהיך הוא אלוהים אחד, אז אתם מוסלמים}

.הנביאים: הוא ציווה בפסוק האצילי הזה לומר: הוא רק התגלה אליו מוגבל לסוג זה של מונותאיזם

.לכלול את המילה "אין אלוהים מלבד אלוהים" על כל מה שמוזכר בספרים

.כי זה דורש ציות לאלוהים על ידי סגידה אליו בלבד

זה כולל את כל האמונות, הציוויים והאיסורים, ואת השכר והעונש שאחריו, והפסוקים על סוג זה של מונותאיזם הסוג השלישי הוא אחדות האל הכול יכול בשמותיו ובתכונותיו

סוג זה של מונותאיזם מבוסס על שני יסודות

הראשון - התעלות אלוהים הכל יכול על הדמיון ליצורים במאפיינים שלהם

כמו שאמר הקב"ה

השני הוא אמונה במה שאלוהים תיאר את עצמו איתו

או שליחו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, תיאר אותו באופן ההולם את שלמותו והוד מלכותו

כפי שהוא אמר לאחר שאמר

{אין כמוהו, והוא השומע הכל, הרואה הכל}

אלשורה: יא] עם הפסקת החמדנות מלהבין כיצד להבדיל, אמר הקב"ה

{הוא יודע מה לפנייהם ומה מאחוריהם, והם לא מבינים זאת}

טאהא: הצגנו נושא זה במלואו והסברנו עם פסוקי הקוראן בסורת אלארף

בקוראן הגדול, הכופרים מתקבלים לעתים קרובות על ידי הכרתם באדנותו, במרומם, בהכרח לאחד אותו בפולחן שלו

לכן, הוא פונה אליהם באיחוד הדאיזם בדוח חקירתי

אם יכירו באדנותו, הוא יקרא נגדם שהוא ראוי לעבוד לבדו

והוא גער בהם, מנע מהם לקשר אתו אחרים, תוך שהוא הודה שהוא ה' לבדו

כי מי שמתוודה שהוא האדון היחיד חייב להודות שהוא ראוי לעבוד לבדו

דוגמה לכך היא אמרת העליון

{אמור: מי מפרנס אותך מן השמים והארץ? האם בעל השמיעה והראייה {

} אמור: מן הארץ וכל אשר בה, אם אתה יודע, יאמרו לה} יונוס: לדבריו

אל-מומינון: כשהודו, הוא נזף בהם, גינה את עבודת האלילים שלהם באומרו

{אמור: מי אדון שבעת השמים ואדון הכסא האדיר יאמרו לה} {תגיד: לא תזכור}

אל-מומינון: כשהודו, הוא נזף בהם, גינה את עבודת האלילים שלהם, באומרו

{תגיד: האם לא היית צדיק}

אל-מועמינון ואז הוא אמר

{.אמור "בידו מלכות הכל והוא עוזר ואין מתמודד עליו אם ידעתם" יאמרו להם}

אל-מומינון:כשהודו, הוא נזף בהם, גינה את עבודת האלילים שלהם באומרו]

כולל אמרתו:

{.אמור: מי הוא אדון השמים והארץ? אמור: אללה}

אר-רא'ד: 16] כאשר ההודאה הייתה נכונה, הוא נזף בהם, גינה את עבודת האלילים שלהם, באומרו]

{?אמור: האם לקחתם שומרים מלבדו שאין להם לא תועלת ולא נזק לעצמם}

כולל אמרתו:

{ואם תשאל אותם מי ברא אותם, יאמרו אלוהים}

אל-זוכרוף: 87] כאשר אישורם היה נכון, הוא נזף בהם, והוקיע אותם באומרו]

{?אז איך הם יושמדו}.

כולל אמרתו:

{ואם תשאלו מי ברא את השמים ואת הארץ והכניע את השמש והירח, יאמרו: אלוהים}

אל-אנקבוט: 61] כאשר הודאתם הייתה נכונה, הוא נזף בהם, גינה את הפוליתאיזם שלהם באומרו]

{?אז איך הם יושמדו}

אל-זוכרוף, אל-אנקבוט:ואמר הקב"ה]

{:ואם תשאלו מי הוריד מים מן השמים ויתן בה חיים לארץ לאחר מותה, היה אומר}

אל-אנקבוט 63] כאשר אישורם היה נכון, הוא נזף בהם, והוקיע את עבודת האלילים שלהם, באומרו]

{.אמור: ברוך השם. אכן רובם אינם מבינים}

אל-אנקבוט:ואמרת הקב"ה]

{ואם תשאלו מי ברא את השמים ואת הארץ, יאמרו אלוהים}

לוקמן:25] כאשר הודאתם הייתה נכונה, הוא נזף בהם, גינה אותם באומרו]

{.אמור: ברוך השם, אבל רובם אינם יודעים}

לוקמן: כ"ה] ויאמר הקב"ה]

הוי ה' עדיף, אבל הם שותפים לבריאת השמים והארץ, ובאתי אליך מהשמים, אז נהיה איתנו]

אנ-נמל: 59-60] אין ספק שהתשובה שאין להם תשובה עליה כלל היא שהמסוגל לברוא את השמים ואת הארץ [ומה שהוזכר עמם עדיף על חומר דומם. שאינו מסוגל לכלום

כאשר נקבע הודאתם, הוא נזף בהם, והכחיש אותם באומרו

{אל עם אלוהים, אלא הם רק אנשים}

אנ-נמל: ואז אמר הקב"ה]

{?מי עשה את הארץ למנוחה, ועשה בתוכה נהרות, ועשה לה הרים, והעמיד בין הימים}

אנ-נמל: ל"א] אין ספק שהתשובה שאין עליה תשובה אחרת היא כמו קודם}

כשהוחלט שהם מודים, גער בהם באומרו

{אל נמצא עם אלוהים, אבל רובם לא יודעים}

אנ-נמל: ואז אמר הקב"ה]

{?מי עונה למצוקה כשהוא קורא, ומסיר את הרעים, ועושה אתכם ליורשים של הארץ}

אנ-נמל: אין ספק שהתשובה היא כמו קודם]

וכאשר גרפתם על הכרתם בכך, גער בהם, וגנהם באומרו

{?האם יש אלוהים עם אללה, כל כך מעט אתה זוכר}

אנ-נמל ואז אמר הקב"ה]

{האם הוא המנחה אותך בחשכת היבשה והים, ושולח רוחות כמבשרי רחמיו}

אנ-נמל: ללא ספק, התשובה היא כמו קודם]

כשהיה צריך להודות בכך, גער בהם באומרו

{אלוהים נמצא עם אלוהים, יתעלה אלוהים, מעל מה שהם מקשרים}

אנ-נמל: ואז אמר הקב"ה]

{?האם הוא שמקורו בבריאה, אחר כך מחזיר אותה, ומי מפרנס אותך מהשמים ומהארץ}

אנ-נמל: ואין ספק שהתשובה היא כמו קודם]

כשהוחלט להודות, הוא נזף בהם באומרו

אלוהים עם אללה תגיד: תביא את ההוכחה שלך אם אתה אמיתי}

אלוהים הוא זה שברא אותך, אחר כך סיפק אותך, ואז הוא יהרוג אותך, ואז יביא אותך לחיים. האם מישהו {
{?מהשותפים שלך עושה את אותו הדבר}

אלרום:40] אין ספק שהתשובה עליה אין להם תשובה אחרת היא: לא! כלומר, אף אחד מהשותפים שלנו לא [
מסוגל לעשות שום דבר ממה שהוזכר במונחים של יצירה, פרנסה, מוות ותחייה.

לא התכוונת להודאתם ונזפת בהם לאמר

{תהילה לו, מעל מה שהם מקשרים}

הפסוקים על כך רבים מאוד

מסיבה זו הזכרנו במקום אחר: שכל השאלות הקשורות למונותאיזם של האדון הינן שאלות מגדירות, שמהן יש כוונה שאם יאשרו, יוסדרו להן נזיפה והוקעה על סמך אותה וידוי

כי מטה האדון דורש הכרה בהכרח האלוהות

לקראת הפסוק

{האם יש ספק לגבי אללה}

איברהים: י, ואמרתו]

{אמור, "אני לא מחפש את אלוהים}

אל-ענעם: 164] למרות שכמה חוקרי ם טוענים שזוהי חקירה, זוהי הכחשה]

מכיוון שהאקסטרפולציה של הקוראן מצביעה על כך שהשאלה הקשורה לדאיזם היא שאלה הצהרתית, לא שאלה של הכחשה, כי הם לא שוללים את האלוהות, כפי שראית את המספר הרב של הפסוקים המציינים זאת

ובדיבור על חלוקות המונותאיזם, תמצא זאת ברוך ה' בהרבה מקומות בספר יתברך זה, לפי ההזדמנויות בפסוקים שאנו מדברים על הסבר עם פסוקים אחרים

ומהדרכת הקוראן אל הישר ביותר - עשה גט ביד האיש

כמו שאמר הקב"ה

{הו הנביא, אם תתגרש מנשים}

אל-טלק: הפסוק , ופסוקים אחרים]

כי נשים הן חוות ושדות, שבהם זורעים זרע כמו שנזרעת אהבה באדמה

כמו שאמר הקב"ה

{הנשים שלך הן תחום בשבילך}

אין ספק שהדרך הכי פשוטה היא שהחקלאי לא נאלץ לשתול בשדה שהוא לא רוצה לעבד כי הוא רואה בו לא מתאים לו

להסי הוא הקובע על מה שהביא הקוראן שהאיש הוא זורע, והאישה היא חקלאית - שמכונת הזריעה נמצאת עם הגבר.

אם אשה תרצה לקיים יחסי אישות בשעה שהוא שונא אותה, ואין לו חשק בה, אז זה לא יתפשט, ואיזכור שלו אליה לא מתבסס, אז לא תוכל לעשות ממנו כלום. שלא כמו הגבר, שעשוי לכפות עליה בזמן שהיא שונאת את זה, והיא תיכנס להריון ויולדת.

כפי שאמר אבו כביר אל-חודאלי:

אלו שהרות איתה כשהיו שלובים זה בזה ** האהבה שלך לחגורה פרצה ללא נרתיק

הטבע והיצירה הצביעו על כך שהוא סוכן ושהיא מושא לכך, ולכן החכמים מסכימים פה אחד על ייחוס הילד אליו ולא אליה.

ולהשוות את האישה לגבר בכך היא יהירות בחושים, שכן היא אינה נסתרת.

ומהדרכת ה"ה למתאים ביותר - מותרת ריבוי נשים לארבעה, ושאם אדם חושש מאי-הגינות ביניהם, עליו להסתפק באחד, או להחזיק שבועתו, כמו שאמר הקב"ה:

'ואם אתה חושש שמא לא תתמהמה ביתומים, אז לא תהיה לך טוב מן האמידים והמנהגים, ולמען ה'}

אנ-ניסא': ג] אין ספק שהדרך הישר וההוגנת ביותר היא מותרות הפוליגמיה בשל עניינים מוחשיים הידועים לכל [השפויים.

לרבות - שרווקה מקבלת מחזור וחולה, ונושמת ומכשולים אחרים המונעים ממנה למלא את צרכי הנישואין הבלעדיים ביותר, והאיש מוכן לגרום להגדלת האומה, אם יכלא אותה בתנאי תירוצים, היא. היה משבש את הטבותיו בטלות ללא חטא.

לרבות - שה' עשה את המנהג שגברים הם פחות מנשים בכל חלקי העולם, וחשופים יותר לגורמי מוות מהם בכל תחומי החיים.

אם גבר היה מגביל את עצמו לאחת, הרי שמספר גדול של נשים היה נשאר משולל נישואין, והן היו נאלצות לעסוק בחוסר מוסריות, שכן התרחקות מהנחיית הקוראן בעניין זה היא אחת מהאפשרויות. הגורמים הגדולים ביותר לאובדן המוסר, והשפלה לרמת בהמות בחוסר תחזוקה, ושמירה על הכבוד, האבירות והמוסר! תהילה לחכמים, היודעים הכל! ספר שנפסקו פסוקיו, אז נפרד ממומחה חכם.

לרבות - שכל הנקבות מוכנות לנישואין, וגברים רבים אינם מסוגלים לבצע את צרכי הנישואין בשל העוני שלהם.

אלה שמוכנים להתחתן עם גברים פחותים מאלה שמוכנים לכך על ידי נשים.

כי לאישה אין מפריע, והגבר מעכב על ידי עוני וחוסר יכולת לעמוד בדרישות הנישואין.

אם היו מגבילים אחד לאחד, רבים מהמוכנים לנישואין היו הולכים לאיבוד גם כן, כי לא היו בעלים.

זה יהיה גורם לאובדן המידות הטובות, התפשטות המוסר, הדקדנס המוסרי ואובדן הערכים האנושיים, כפי שברור.

אם אדם חושש שלא יהיה הוגן ביניהם, עליו להסתפק באחד, או ברכוש שבועתו.

כי אלוהים אומר:

{אלוהים מצווה על צדק וחסד}

הנטייה להעדפה בזכויות המשפטיות שביניהם אינה מותרת, כי הקב"ה אומר

{.אל תישען עד הסוף, פזר אותו כמו תלייה}

באשר לנטייה הטבעית לאהוב את חלקם יותר מאחרים, אי אפשר לדחוף אותה לבני אדם, כי זו השפעה רגשית ופסיכולוגית, לא פעולה, וזו הכוונה באמירתו:

{ולא תוכל להיות רק בין נשים}

[אנ-ניסא: 129] הפסוק, כפי שהסברנו במקום אחר]

ומה שטוענים חלק מהאתאיסטים מקרב אויבי דת האסלאם, שהפוליגמיה מחייבת מריבות והתפרעויות בלתי פוסקות שמביאות למצוקת החיים, כי בכל פעם שאחת משתי הנשים מרוצה, השנייה כועסת.

הוא תמיד נמצא בין שתי כעסים - ושזה לא חכם.

זו מילה שנפלה, שמראה את נפילתה לכל אדם שפוי.

מכיוון שמריבות ומריבות בין בני הבית אינן ניתנות להפרדה כלל, היא מתרחשת בין איש לאמו, בינו ובין אביו, בינו לבין ילדיו, ובינו לבין אשתו האחת.

זה עניין רגיל שאין לו שום חשיבות גדולה, והוא בצד האינטרסים הגדולים שהזכרנו בפוליגמיה, כגון קיום נשים והקלת נישואין לכולן, ומספרם הרב של אממה לבצע את מספרם מול אויבי האסלאם - כלום, כי האינטרס הגדול עדיפות על מניעת הרוע הקטן ביותר.

אם נניח שההתפרעות כביכול בריבוי נשים היא משחיתת, או שפגיעה בלב האשה הראשונה היא משחיתת, אז יוצגו בפניה אותם אינטרסים בולטים שהזכרנו, כידוע בעקרונות.

הוא אמר במרקי אל-סעוד, אוהד למה שיבטל את הרוע הסביר ביותר בנוכחות האינטרס הסביר ביותר:

או להעדיף רפורמה כמו שבויים ** כופר עם מה שמועיל לנוצרים

וראה את דליות הענבים צונחות ** בכל מזרח ובכל מערב

פדיון השבויים הוא אינטרס ברור, ותשלום כופרם, המועיל לאויב, הוא קלקול סביר, והריבית הסבירה ביותר קודמת לו.

אבל אם התועלת והשחיתות שוות, או שהשחיתות סבירה יותר מפדיון שבויים עם נשק המאפשר לאויב להרוג: כמה שיותר אסירים או יותר מוסלמים, הרי שהריבית מתבטלת כי זה לא סביר, שכן הוא אמר באל-מראקי:

להעניש התאמה מתאימה עם ספוילר שדרוש ** לשפוט, וזה לא מועדף על ידי ידע

כמו כן, ענבים סוחטים מהיין, והם אם כל הרעות, אלא שעניין קיומם של ענבים וצימוקים והתועלת מהם בארצות העולם הוא עניין גדול יותר מרעות סחיתת היין מהם. , וכי הרע מתבטל להם.

התכנסות גברים ונשים באותה מדינה עשויה להוות סיבה להתרחשות זנות, אך שיתוף פעולה בין חברת הזכרים והנקבות הוא תועלת שגוברת על זו של הרשע, לכן אף אחד מהחוקרים לא אמר שנשים צריכות להיות מבודד במקום נפרד מבני אדם, ולעשות עבורם מבצר חזק שאי אפשר להגיע אליו, אצלו יהיו המפתחות בידי אדם מהימן הידוע באדיקות ובדת כפי שנקבעו בעקרונות.

הקוראן התיר פוליגמיה לטובת האישה בכך שלא ימנע ממנה נישואין, ולטובת הגבר בכך שלא יתערב ביתרונותיו במקרה של תירוץ לאישה אחת, ולטובת האומה. להגדיל את מספרו כדי שיוכל להתנגד לאיובו כך שדבר האלוהים יהיה עליון. אי-אמונה

קביעת נשים מבוססת על ארבע קביעות של חכם מומחה, המהווה עניין ביניים בין המעטים המובילים לשיבוש חלק מיתרונותיו של הגבר, לבין המספר הרב שגורם לו לחשוב שאינו מסוגל למלא את צרכי הנישואין. לכולם

הידע הוא אצל אלוהים הכל יכול

ואם הם אחים, גברים ונשים, הרי {ומהדרכת הקוראן על הישר ביותר - העדפתו את הזכר על פני הנקבה בירושה שהרי הזכר שווה לחלקן של שתי הנקבות

וכאשר הכיאלוהים נועד שתלך שולל, ואלוהים יודע הכל}. אז הם יאמרו אללה

הקב"ה קבע בפסוק נעלה זה: הוא מבהיר ליצירתו אמירה זו, שביניהם העדפת הזכר על הנקבה בירושה פן יתעו מי שנמצא ביניהם בו בהחלט טועה

אחר כך הבהיר שהוא הכי בקי בחכמה, אינטרסים והכל מבריאתו באומרו: {וה' הוא כל-יודע הכל}, ואמר

{אלוהים מצווה עליך לגבי ילדיך, שהזכר יהיה שווה לחלקן של שתי נקבות}

אנ-ניסא: יא [פסוק]

אין ספק שהדרך הכי ישרה ומוכנה לה היא העדפת הזכר על הנקבה בירושה שה' הקב"ה הזכיר

אללה גם ציין זאת באומרו

אנ-ניסה: [34] כלומר נשים, ואמרתו]. גברים אחראים לנשים במה שאלוהים נתן להן

{ולגברים יש תואר עליהם}

אנ-ניסה: [228] הסיבה לכך היא שגבריות היא שלמות מוסרית, חוזק טבעי, כבוד ויופי

נשיות היא חסרון מולד וחולשה טבעית, שכן היא מורגשת ועידה על ידי כל האנשים השפויים, אשר בקושי ניתן להכחיש אלא על ידי המתנשאים בהגיון

אלוהים הכל יכול ציין זאת באומרו

{או מי שחונך בקישוט ואינו במחלוקת אינו גלוי}

אלזכורוף: יח] כי ה' התכחש להם בפסוק האצילי הזה שהם ייחסו לו מה שלא ראוי לו בילד, בכל זאת הם ייחסו לו [את החלש, החלש והחלש מבין שני הילדים

לכן, הוא עולה בקישוט, כלומר הקישוט, מסוגי התכשיטים ופיג'מות, על מנת לפצות על חסרונו המולד הטבעי על ידי ייפוי בתכשיטים ופיג'מות, שהיא הנקבה

מלבד האיש

השלמות של הגבריות, החוזק והיופי שלו מספיקה לו על תכשיטים.

כפי שאמר המשורר

ותכשיטים אינם אלא עיטור מתוך פגם ** משלימים אותו טוב אם טוב הוא קצ

אבל אם יש יופי בשפע ** כמו הטוב שלך, הוא לא צריך לבקר אותם

אמר הקב"ה:

כלומר לא הוגנת - כי הנקבה פחותה - במקום זאת, החלוקה הזו הייתה [יש לך את הזכר והנקבה שייכת לך] מהזכר באופייה ובטבעה.

אז הם עשו את החלק החסר הזה לאלוהים, המרומם, המלכותי, העליון, מעל זה! ועשו לעצמם את המושלם, כמו שאמר:

{והם מחלקים לאלוהים את מה שהם שונאים}

והוא אמר:

{ואם ימסר לאחד מהם בשורה טובה על נקבה, ישחירו פניו, ויהיה זועף}

{ואם נמסר לאחד מהם בשורה טובה על מה שהובא לרחמן כדוגמה}

אלזכורף: יז] - כלומר, זו הנקבה]

{הפנים שלו נשארו שחורות והוא היה סתום}

[אלזכורף: יז].

כל פסוקי הקוראן הללו מצביעים על כך שהנקבה אינה מושלמת בזכות הבריאה והטבע, ושהזכר טוב ושלם ממנה.

{האם בחר בך אדונך עם בנים ולקח מקרב המלאכים נקבות?} בחרתי בנות על בנים איך אתה שופט?

אלישרא: הפסוק והפסוקים המציינים את העדפתו על פניו רבים מאוד]

וידוע לפשוטי החכמים: שהנקבה היא רכוש שחייב להתבצע על ידי מי שדואג לענייניה ושומר עליה.

נחלקו המלומדים באשר להנאת האשה: האם זו מזונות? או לפרק אותו? חוקרי מליקי הפעילו על מחלוקת זו את הפסיקה בדבר חיוב הבן להינשא לאביו העני. כי זה בין המזונות המגיעים לו.

ושאין לפרק, לדעת חלקם.

תראו את הדמיון של נשים לאוכל ולפירות על פי החוקרים, והסונה האותנטית באה לאסור הרג של נשים וילדים בג'האד.

כי הם בין העושר של המוסלמים אלג'נימין.

בניגוד לגברים, הם הורגים.

בין העדויות לעליונות הזכר על הנקבה היא שהאשה הראשונה נוצרה מצלע הגבר הראשון, ולכן מוצאה הוא חלק ממנו.

אם אתה יודע מהראיות הללו: שהנשיות היא פגם מולד וחולשה טבעית - אז דע לך שהמוח הנכון התופס את השיפוט והסודות, שופט שהבלתי מושלם החלש ביצירתו ובטבעו חייב להיות בבחינה מלאה של יצירתו, חזק מטבעו.

להביא לו מה שאין ביכולתו להביא תועלת, ולהדוף ממנו מה שאין ביכולתו להדוף מזיק.

כמו שאמר הקב"ה

{גברים מופקדים על נשים לפי מה שאלוהים נתן לחלק מהם על פני אחרים}

ואם אתה יודע את זה - אז דע שמאחר שהחכמה המופלגת מחייבת שהחלש והפגום יוקם על ידי החזק והשלם, הדבר מחייב את הגבר להוציא על נשותיו, ולמלא את כל צרכיהן בחיים.

כמו שאמר הקב"ה:

{ועם מה שהם הוציאו מכספם}

אנ-ניסא': ל"ד] עושר הירושה אינו נמחק בזיעה, ואינם גורמים לו כלל, אלא מדובר בבעלות ה' ובעלותם בו בכוח]

חכמת החכם והמומחה חייבה שהגבר יעדיף את האשה בירושה, גם אם ניתנו מסיבה אחת.

כי הגבר תמיד צופה את המחסור בכך שהוא מוציא על הנשים שלו, נותן להן נדונים ומוציא בזמן אסונות הנצח.

האישה מצפה לגידול בכך שהגבר ישלם לה את הנדוניה, יוציא אותה עליה וידאג לענייניה.

והעדפת הציפייה לחסרון תמיד על פני העלייה הצפויה תמיד כדי לתקן חלק מהחסרון הצפוי - חכמתה היא תופעה ברורה, שאין מכחישה אותה אלא מי שמעוור את ה' בתובנתו בחוסר האמונה והחטאים.

לכן אמר הקב"ה:

{כי זכר שווה להון של שתי נקבות}

אנ-ניסא': יא] ולמען פסק זה בו הסברנו מעלת הנשים בכל נסיבותיהן]

הוא ייחד את המסר, הנבואה והח'ליפות בלעדיה, והתגרש ממנו בלעדיה.

והאפוטרופוס נשא אותו בלעדיה, ועשה את זיקת הילדים עמו ולא עמה, ועשה עדותו על כסף בעדות שתי נשים באמירת הקב"ה:

והוא הפך את עדותו למתקבלת בגבולות ובגמול {ואם אין שני אנשים, אז איש ושתי נשים מהעדים אתה מסתפק} בלעדיהם, להבדלים חושיים, מוסריים ומשפטיים אחרים ביניהם.

האם אינך רואה שחולשה מוסרית וחוסר יכולת להתבטא במריבות הם פגם פגום בגבר, למרות שזה אחד מיפי הנשים שמושכים אליה לבבות?

ג'ריר אמר

המעיינות שבקצהם צפצפה ** הרגו אותנו, ואז לא החיו את מתיני

הם מכים את הליבה עד שהם לא יכולים לזוז ** והם החלשים ביותר בבריאה של אלוהים, עמודי התווך שלנורו
באדנותו, הוא גער בהם, והוקיע אותם על הפוליתאיזם שלהם.